

nio Sancto docemur: Atque hæc est ratio, cur aerem per se neque calidum neque frigidum, nec humidum nec siccum esse diximus, sed quandoque calidum, quandoque frigidum, & aliquando humidum atque siccum. At vero ipsum in creationis suæ instante, de humiditate quodammodo, & more quasi aduētito, præcipue gustasse diximus, propter rationes superius allegatas à nobis; Imo vero & ipse Aristoteles, & Robertus Lincolnienfis, eius commentator, hoc idem in eo videntur innuere, vbi volunt quendam vaporem esse calidum & humidum, quendam calidum & frigidum, atque alium calidum & siccum, (quem alij exhalationem dicunt) at vero vaporem nullum esse frigidum & siccum asseueranter dicunt, tametsi lapidem Ceraunium seu fulminarem, terrestrem habere constitutionem videmus, & per consequens causam eius propinquiorem fuisse aerem, vel aquam, seu grossum vaporem frigidum & siccum, nam, quod facit tale, est magis tale: At Philosophi isti dicunt vaporem calidum & siccum esse partim ab aqua, & partim à terra, & illum calidum & siccum esse volunt à terra, at vero frigidum & humidum ab aqua exhalatum esse dicunt. Quasi vero ipsa aqua atque etiam consequenter terra non essent de aere potius, quam aer de aqua vel terra, cum in Genesi, de cælo (quo nomine aer intelligitur) priusquam aut de aquis visibilibus aut terra facta sit mentio, cum cælum esset opus secundi diei, vt & aqua visibilis, & terra tertij. Nec quidem in cursu Naturæ æquum est, vt principiatum sit causa principii, sed vice versa, Cælum & terra facta sunt ab huiusmodi aquis invisibilibus, vt testatur D. Petrus 2. Petr. 3. 5. & D. Paulus loco antea citato ait, *quod res visibiles essent prius iis, quæ non videntur*, Hebr. 11. At in Philosophia & Theosophia occulta peritiores agnoscunt (Reuchlin cab.) res omnes inferiores esse repræsentatiuas superiorum, atque hinc inde esse dicunt, quod vti fit inferius, sic etiam agatur superius, atque hoc omnes Hebræorum Doctores & in Cabala solertiores approbant, vnde sequitur, quod signa & ico terræ & aquarum fuerit prius in aere, vt impressiones aeris ab æthere prius descenderunt, non aliter quam cæli imaginem & mundi exemplar, à throno Archetypico descendisse, nemo vere Christianus negabit.

Aerem ergo primam meteororum cuiuslibet generis originem materialem esse concludimus, qui secundum dispositionem angelorum, ei prædominantium, & in eum spirantium, de vna constitutione in aliam voluntate diuina alteratur, dicimusque, quod spirantibus ventis igneis (*nam angeli sunt venti & ministri DEI flammantes*) supremæ aeris regionis substantia (quæ nihil aliud est quam ignis invisibiliter dilatatus) contrahatur in visibilem Cometæ vel alterius meteori eiusdem generis speciem, secundum naturam angeli agentis. Similiter secundum venti naturam, angeli ignei contra illos aqueos spirantes, vbi aquei etiam æqualiter prædominantur, tonitrua, & fulgura, seu meteora mixta, aeris compressione efficiunt. At si venti frigidi præcipue præualeant, aut humidi cum minima caliditatis portione, ibi niues, grandines, vel pluias, sine fulgure aut coruscatione procreari dicimus, in media aeris regione, Denique si ventorum calidorum dominium sit in media aeris regione, tunc meteora ignea generari solent in infima aeris regione, à loco nubium vsque ad terram metiendo, compressione partium aeris ignei, vbique in hac regione dilatati: vnde stellæ cadentes, Castor & Pollux, Ignis fatuus, &c. vt si ventus prædominans sit mediocriter calidus & humidus, instar auræ à Zephyro efflatæ, rorem facit beneuolum & salubrem: si frigore & siccitate abundet, pruina & gelu inducit, in mediam aeris regionem, in qua quidem generatione causa materialis est aer, causa efficiens propinqua ventus, seu aer motus centraliter ab angelis, efficientibus verbum Dei, remota seu primaria DEVS Pater, omnia quæ in mundo acta sunt ordinans. Et tamen reuera Angeli sunt tantum organa, in quibus & per quæ immediate & solus agit in spiritu creato. Quare inanes sunt illorum opiniones, qui posuerunt, vapores, à terra vel aqua surgentes, esse causas materiales meteororum in aere, & cæcus fuit Aristoteles, cæci (inquam) Peripatetici, & omnes Philosophi qui de meteororum naturis, ignoratis ipsorum causis, tam materialibus quam efficientibus scribere sunt ausi. Non intellexerunt isti seculares sapientes seu Philosophi, quod cum aere, in creationis puncto, simul creauerit verbo suo angelos & spiritus, qui in aere circa directionem tempestatum, pluiæ, niuis, grandinis, pruina, nubium, fulguris, tonitru, coruscationis, chasmatum, fulminis, aquarum, caloris, frigoris, humiditatis, siccitatis, & id genus aliorum quam plurimorum munus suum ac officium obeunt ac exequuntur. Atque hoc ipsum quoque etiamnum hodie fit, in verbo eius. Attende (Lector Christiane) quam futiliter de istis jam commemoratis rebus scribant Philosophi, quos in omnibus sequuntur. (proh dolor!) Scholæ Christianæ, vnde nimirum, nubes, pluuia, grando, nix, pruina, calor, frigus, fulgur, tonitru, fulmen, lapis ceraunius, aquarum inundationes, ac tempestates bonæ ac malæ oriuntur: & palpabiles oculis apertis percipietis ipsorum errores: quam longe scilicet à sacrarum literarum doctrina distent. Fit autem hæc immanis inter verorum Philosophorum Christianorum & illorum Ethnicorum doctrinam differentia inde, quod neque DEVM neque sacrosanctum eius verbum recte cognouerunt, atque hinc etiam est, quod Philosophi Christiani ipsorum asseclæ Philosophiam veram in sacris scripturis absconditam contemnant, aut saltem negligent, vt deliriis duntaxat Ethnicis incumbant, & mendacium mendacio assuant. Quod si scripturam sacram eo studio perlegissent, quo volumina Aristotelis, & cæterorum Ethnicorum mendacia euoluerunt, veras procul dubio de tempestatibus in aere causas inuenissent, percepissentque, quod
nimirum